

পৰিশিষ্ট - ক

চাওঁতাল পাৰিভাষিক শব্দাৱলী আৰু অসমীয়া অৰ্থ

অতিসূৰ	: হেংগেনা পকা।	কানছ	: ১৮৫৫ চনত সংঘটিত চাওঁতাল বিদ্রোহৰ মূল নেতা।
অড়াক বঙ্গা	: গৃহ দেৱতা।	কুদুম	: সাথৰ।
অড়াক দুৱাৰ নেল	: ঘৰ চোৱা।	কাৰাম বিন্‌তি	: কাৰাম পৰৱৰ সময়ত পাঠ কৰা বিন্‌তি।
আব্‌গে বঙ্গা	: বংশৰ দেৱতা (উপকাৰী)	কুলহি	: গাওঁৰ মুখ্য পথ।
আৰ্গোম	: মৈ	কাৰাম	: শস্য আৰু গৃহস্থৰ মংগলাৰ্থে কাৰাম গছক পূজা কৰা উৎসৱ।
আৰ্থাইনি	: ওখোন।	কামৰু গুৰু	: ওজা বিদ্যাৰ মুখ্য গুৰু। তেওঁৰ জড়িয়েই কামৰুপৰ পৰা মন্ত্ৰ বিদ্যা চাওঁতাল সকলৰ মাজত প্ৰচলন হয় বুলি লোকবিশ্বাস প্ৰচলিত।
আৰড়	: যুঁবলি।	কাভি জালি	: এবিধ মাছ ধৰা জাল।
আ-চাৰ	: ধনু কাড়।	কুলাই পাচি	: এন্দুৰ ধৰা ফান্দ।
আজনৰিয়া	: এগৰাকী মহিলা আৰু ভনীজোঁৱাই, এগৰাকী মহিলা আৰু তেওঁৰ ভাইবোৱাৰী।	কেডক	: নৈশ আহাৰ।
ইতুৎ সিন্দুৰ দং	: দ'ৰা কইনাক সেন্দুৰ লগোৱাৰ সময়ত গোৱা গীত।	কাশ্মাৰ ডাৰু	: গমাৰি গছ।
ইৰাপা	: ছোৱালীৰ বিবাহ নোহোৱা লৈকে ভৰণ পোষণৰ বাবে ৰখা ভূমিৰ অংশ।	কুলাই পাচি	: এন্দুৰ ধৰা ফান্দ।
উম্‌ হিলোক	: স্নানপৰ্ব	কাভি জালি	: এবিধ মাছ মৰা জাল।
উমুল আদেৰ	: অস্থি বিসৰ্জন অনুষ্ঠান।	কুদুম নাইকি	: সহকাৰী পুৰোহিত।
উতু	: ব্যঞ্জন।	কইণ্ডে	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
এৰে	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।	খোজ কামান	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
এনেএঃ	: নৃত্য।	খুন্টাও	: গৰুক পূজা কৰা পৰ্ব।
এড়ক চিম	: কৃষি কৰ্মৰ অপায় অমংগল দূৰ কৰাৰ বাবে অনুষ্ঠিত উৎসৱ।	খোচা	: মাছ মৰা সঁজুলি।
ওৰা	: ওজা।	খেৰবাড়	: চাওঁতাল সকলৰ পূৰ্বৰ পৰিচয়।
ওঁবুক জংগা	: বিবাহৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা বিশেষ ধৰণৰ মদ।	খুঁট	: উপগোত্ৰ।
কুস্তিৰ ছাল	: কুম ছাল।		
কাৰাম	: উৎসৱ।		
কঁয়ডা গড়	: লোককথাত উল্লেখ থকা দুৰ্গ।		

খুন্টাও হিলোক	: গৰু বিহু।	চাডাউডি	: বিবাহ বিচ্ছেদৰ বাবে ভৰিব লগা জৰিমণা।
খোদা	: ল'ৰাৰ হাতত লগোৱা পোৰা দাগ।	চাকাম অৰেচ	: বিবাহ বিচ্ছেদ অনুষ্ঠান।
খাজাৰি	: মুড়ি।	চাণ্ড বঙ্গা	: সূৰ্য দেৱতা।
খুবতি	: কুস্তী।	চুকৰি বাঢ়া	: গাহৰীৰ গড়াল।
গোসাঁই এৰা	: উপকাৰী দেৱতা।	চিম খুড়ী	: মূৰ্গীৰ বাহ।
গুলবাৰী	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	চায়েৰা	: মাছ মৰা সঁজুলি।
গুজীৰ	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	চেৰে লাথা	: আঠা লগোৱা চৰাইৰ ফন্দ।
গোড়া	: গোহালী।	চিহাৰি চপ	: কাঞ্চন লতা।
গিৰী	: হালধী পানীত দুবোৱা এঁৱা সূতাৰ এবিধ আহিলা য'ত বিয়ালৈ বাকী থকা দিনৰ হিচাপত খুলিব পৰাকৈ গাঠি মৰা হয়।	চাচাং	: হালধি।
গিদৰী গাতে	: শিশু ওমলা গীত।	চিৰিক সামানো	: কলিহাৰী।
সিৰিএঃ		চপাৰোম সাকাম	: শেঁৱালী।
গডিৎ	: দূত।	চাওৰাজ জন	: শিংকৰা।
গণংপন	: ছোৱালীৰ মূল্য।	চুতীয়া বাদুৰী	: বৰ বাদুলী।
গুমটেট	: খুলশালী।	চাই চাম্পা গড়	: লোককথাত উল্লেখ থকা দুৰ্গ।
গিডি চুমান	: বিবাহৰ সময়ত উদ্‌যাপিত এক ধৰণৰ অনুষ্ঠান।	চৌৰচী	: শুভাশুভ লক্ষ্যণ চোৱা গুৰু।
গিডি চামীৰা	: বিবাহৰ সময়ত উদ্‌যাপিত এক ধৰণৰ অনুষ্ঠান।	চাক্লাদাৰ	: পৰগণাৰ সহায়ক।
গোড়া	: গোহালী।	চাতিয়ীৰ বিন্‌তি	: চাতিয়ীৰ উৎসৱৰ সময়ত পাঠ কৰা বিন্‌তি।
গাণ্ডো	: মূঢ়া।	জনম চাতিয়ীৰ	: শিশুৰ জন্মৰ পাছত পালন কৰা প্ৰথম অনুষ্ঠান।
গুংগু	: জাপি।	জাহেৰ এৰা	: উপকাৰী দেৱতা।
গান্দি চুকুম	: নাৰ্জি ফুল।	জীৰ	: সাধুকথা।
ঘিনী কুমাৰী	: যুত কুমাৰী।	জমসিম বিন্‌তি	: জমসিম পূজাৰ সময়ত পাঠ কৰা বিন্‌তি।
চাই	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।	জাহেৰ থান	: গাওঁৰ সমূহীয়া উপাসনা স্থলী।
চাম্পা	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।	জগমান্‌বি	: গাওঁৰ নৈতিক দিশ চোৱা চিতা কৰা গাঁও সভাৰ বিষয়ববীয়া।
চাচো চাতিয়ীৰ	: দীক্ষা অনুষ্ঠান।	জাবোদ	: খেতিপথাৰ চহোৱা।
চেতান নুটুম	: বাহিৰত মতা নাম।	জালি হিলোক	: ঘৰে ঘৰে গৈ নৃত্য-গীত কৰা দিন।
চিকা	: ছোৱালীবোৰে বাহুত বা বুকুৰ ওপৰৰ অংশত কৰা টাটু।	জাহেৰ ডাব	: বাহা পৰৱৰ প্ৰথম দিন।
		জাহাৰ	: খেতিৰ প্ৰথম শস্য কটাৰ সময়ত অনুষ্ঠিত উৎসৱ।
		জাৰাই ধূতি	: ধূতি আৰু উপহাৰ প্ৰদান।
		জান বাহা	: অস্থি।
		জান বাহা উম	: অস্থি বিসৰ্জন অনুষ্ঠান।

জানগুৰু	: ডাইনি বিশাৰদ।	ডোৰা	: ককালত পিন্ধা সুতা।
জিমৰি	: মাছ মৰা সঁজুলি।	ডেংগানাক	: ল'ৰাই পিন্ধা কাপোৰ।
জনক	: ৰাডু।	ঢুল'	: চাং।
জাপি	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।	তোৰে পুখুৰী বাহা	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
জালে	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	বান্দেলা	: মুতুৰ পাঁচ দিন পাছত পালন কৰা পৰ্ব।
ৰাম্পা	: চৰাই ধৰা জাল।	তাবেনজম	: ম্যাডী মাটি।
ৰাণি	: সুৰ লগাই গোৱা মন্ত্ৰ।	তৰোৱাড় ডাক	: তৰোৱালেৰে দিয়া পানী।
ৰাৰ ছাল	: ভোট এৰাৰ ছাল।	তেংগচ	: যুদ্ধৰ কুঠাৰ।
ঝিকী	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	তালদৰে	: তাল গছৰ শিপা।
টৰডান	: মাছ মৰা সঁজুলি।	তেলাকুছি	: বিম্বিকা।
টুচি	: এন্দুৰ ধৰা জাল।	দাসুৱাহিচা	: পোহনীয়া জন্তুৰ ৰূপত ঘৰৰ ছোৱালীক দিয়া সম্পত্তিৰ অংশ।
টেণ্টা	: মাছ মৰা সঁজুলি।	দং	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
টোলা	: চুবুৰী।	দুঙগীৰ	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
টেটুকুড়ি	: নিকট আত্মীয় তিনিগৰাকী কুমাৰী ছোৱালী।	দকাই হিলীক	: ভোজন দিৱস।
টুচি	: এন্দুৰ ধৰা জাল।	দাঁশাই	: ওঝা বিদ্যা সামৰণি উপলক্ষে অনুষ্ঠিত উৎসৱ।
টুপলী	: সৰু খৰাহী।	দাঁশাই দাড়াণ	: দাঁশাই উৎসৱৰ সময়ত ঘৰে ঘৰে খুজিবলৈ যোৱা প্ৰথা।
টিৰিও	: বাঁহি	দাক মীণ্ডি	: পইতা ভাত।
তুম্‌দা	: ঢোল।	দুৰিঅ'	: বাহা পৰবৰ সময়ত উলুখেৰেৰে বনোৱা বিশেষ প্ৰতীক।
টামাক	: ঢোল।	দিহীৰি	: চিকাৰৰ নেতা।
টাবেন	: চিৰা।	দেসমৌন্‌বি	: পৰগণাৰ মূৰব্বী।
ঠাকুৰ জিউ	: সৰ্বোচ্চ দেৱতা।	ধিংকি	: ঢেঁকী।
ডাহাৰ	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	নিম দাক মাণ্ডি	: শিশুৰ জন্মৰ পাছত পালন কৰা প্ৰথম অনুষ্ঠান।
ডাণ্টা	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	নাইকি	: পুৰোহিত।
ডম	: গীত নগোৱা কৈ নচা এক প্ৰকাৰৰ নৃত্যৰ নাম।	নেপেল	: বৈঠক।
ডবক জহাৰ	: দ'ৰা বা কইনা পক্ষক আদৰণি জনোৱা পৰ্ব।	নুনু টাকা	: বৰযাত্ৰী নিজ ঘৰৰ পৰা প্ৰস্থান কৰাৰ আগমুহূৰ্ত্তত অনুষ্ঠিত কৰা পৰ্ব।
ডা বাপলা	: পানী বিয়া।		
ডাউৰী	: পাচি য'ত বহাই কইনাক মণ্ডপলৈ অনা হয়।		
ডাক বঙ্গা	: অপকাৰী দেৱতা।		
ডাকা	: ভাত।		

নাহেল	: নাঙল।	বাংলা অড়াক	: দুচলীয়া ঘৰ।
নঠা দুধি লোটা	: লাল কঙল।	বাহৰে বঙ্গা	: অপকাৰী দেৱতা।
বাহেতয		বুৰু বঙ্গা	: অপকাৰী দেৱতা।
পৰিচ	: গোত্ৰ।	বাবৰে ক'ৰা	: ভিনিহী।
পাৰাণিক	: সহকাৰী গাওঁবুঢ়া।	বাবৰে কুড়ি	: বাই।
পুতলি	: কুমাৰী ছোৱালীয়ে ব্যৱহাৰ কৰা বস্ত্ৰ।	বলয়া জহাৰ	: বিয়ে-বিয়েনিক আদৰণি অনুষ্ঠান।
পাৰহাড	: মেখেলা সদৃশ বস্ত্ৰ।	বৰিয়ত	: বৰযাত্ৰী।
পিচাউৰি	: বগা কপাহি কুৰ্তা।	বুয়াং	: ৰঙা লাও খোল আৰু দুচটা বাহেৰে বনোৱা এবিধ বাদ্য যন্ত্ৰ।
পাতাল গাৰু	: সৰ্প গন্ধা।	বাবৰে এৰা	: বাইদেও।
বাহেত		বাটি হাঁপ্তি	: সৰহায়ৰ বাবে প্ৰস্তুত কৰা বিশেষ ধৰণৰ মদ।
পোচো লোৰে	: মুগা।	বাহা সৰদি	: বাহা পৰৱৰ দ্বিতীয় দিন।
পাৰকম	: বিছনা।	বাহা বাস্কে	: বাহা পৰৱৰ তৃতীয় দিন।
পৰচা	: বিবাহ সম্পন্ন হোৱাৰ পাছত অনুষ্ঠিত কৰা পৰ্ব।	বানাম	: বেহেলা।
পৰগণা বঙ্গা	: উপকাৰী দেৱতা।	বৰ	: খেৰৰ ৰচি।
পাওৰা টাঅ'গী	: পাৰৰ বাহ।	বচ	: বচ।
পাচি জালি	: এবিধ মাছ মৰা জাল।	বাঁংগ'-সংগা	: বন আলু।
পাত্ৰ	: শাল বা কঠাল পাতেৰে বনোৱা থাল।	বাৰচাকাম	: নয়নতৰা।
পাঁটিয়া	: পাটি।	বাৰছাল	: গকুল গছৰ ছাল।
পাঞ্চি	: ল'ৰাৰ ককালৰ তলত পিন্ধা বস্ত্ৰ / ছোৱালীৰ বুকুৰ অংশ ঢাকিবলৈ ব্যৱহাৰ কৰা বস্ত্ৰ।	বৰে দৰে বাহেত	: বট গছৰ শিপা।
পিচাৰি	: উৎসৱৰ সময়ত ককালৰ ওপৰ অংশ ঢাকিবলৈ ল'ৰাই পিন্ধা কাপোৰ।	বাঘ ঝাৰ	: জাপানী লতা।
পাঁড়া	: পকা ম'দ।	বাহা	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
পাঁইকাহা	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	বাপ্পা বিন্‌তি	: বিয়াৰ সময়ত পাঠ কৰা বিন্‌তি।
পাক জুপিয়া	: গীত নগোৱা কৈ নচা এক প্ৰকাৰৰ নৃত্যৰ নাম।	বিন্‌তি	: হিন্দু সমাজৰ বেদ সদৃশ গদ্য আৰু পদ্য দুয়োধৰণে পাঠ কৰা এক ধৰণৰ মৌখিক সাহিত্য।
পাণ্টে বেঘৰ	: এঘৰীয়া কৰা।	বীৰ সিৰিঞা	: অৰণ্যৰ মাজত বছৰেকীয়া চিকাৰ উৎসৱৰ সময়ত গোৱা গীত।
পৰগনা বাইসি	: দহৰ পৰা বিশ খন গাঁওৰ গাওঁবুঢ়া সকলৰ পৰিষদ।	বাই দুৱাৰ	: লোককথাত উল্লেখ থকা সুৰংগ পথ।
ফুৰুক	: পাতেৰে তৈয়াৰ কৰা পিয়লা।	বাদোলী গড়	: লোককথাত উল্লেখ থকা দুৰ্গ।
ফটিয়ক	: খৰাহি।	বাপলা	: বিয়া
বঙ্গা	: যি কোনো অশৰীৰি আত্মা।	বিদীয় দং	: কইনাক বিদায় দিয়াৰ সময়ত গোৱা গীত।
বাণ্ডি	: ডুলি।		
বাৰণ	: টেবু।		

বুড়হি দং	: বিয়াৰ সময়ত বয়জেষ্ঠ মহিলাসকলে গোৱা গীত।	ৰক ভাত্ৰা	: ঔটেঙা।
বালায়া দং	: বিয়াৰ সময়ত বিয়নীসকলে গোৱা গীত।	ৰোহিন ছাল	: আকণ।
বাহোএহাৰিয়া	: এজন পুৰুষ আৰু তেওঁৰ ভাইবোৱাৰী, এজন পুৰুষ আৰু তেওঁৰ খুলশালীৰ ঘৈণী	বিনজী	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
ভোগ্দ	: মীন্বিৰ প্ৰতিনিধি।	লাচেৰ	: গাওঁৰ বিচাৰক মণ্ডলিৰ এজন সদস্য।
ভেনতা কাথা	: সাংকেতিক শব্দ বিশেষ।	লী লী সিৰিএ	: নিচুকণি গীত।
ভাঙান বিন্তি	: শ্ৰাদ্ধ অনুষ্ঠানত পাঠ কৰা বিন্তি।	লিতা গোসাঁই	: মুখ্য দেৱতা।
ভিনচীৰ	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	লাজাওমাৰাও	: এজনী ছোৱালীৰ সন্মান হানি কৰাৰ বাবদ অপৰাধীৰ পৰা সংগ্ৰহ কৰা জৰিমনা।
ভাঙান	: শ্ৰাদ্ধ।	ল'বীৰ বাইসি	: জংগল পৰিষদ।
ভিতৰি নুটুম	: গুপ্ত নাম।	লাচোট	: বোকাময় কৰা।
মীন্বি থান	: গাওঁৰ পূৰ্বৰ গাওঁবুঢ়াসকলৰ আত্মাৰ উপাসনা স্থলী।	লবই	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
মোৰে হড়	: গাওঁ সভা।	লাগড়ে	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
মান্তাৰ	: মন্ত্ৰ।	লোমটা ক'ৰা	: দৰাক সংগ দিয়া নিকট আত্মীয়ৰ এগৰাকী সৰু ল'ৰা।
মেন কাথা	: ফকৰা যোজনা।	লোৱা তাৰে	: মৌদিমৰু।
মীন্বি বাইসি	: গাওঁবুঢ়াৰ পৰিষদ।	লোমটা কুড়ি	: কইনাক সংগ দিয়া নিকট আত্মীয়ৰ এগৰাকী সৰু ছোৱালী।
মাঘচিম	: উৎসৱ।	লৌউড়ীয়া	: গীত নগোৱা কৈ নচা এক প্ৰকাৰৰ নৃত্যৰ নাম।
মাৰাং বুডু	: উপকাৰী দেৱতা।	লেবডা জালি	: এবিধ মাছ মৰা জাল।
মৰেকো-টুৰুইকো	: উপকাৰী দেৱতা।	শিখৰ	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
মীন্বি বঙ্গ	: উপকাৰী।	শান্ত	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
মৰন	: মৃত্যু।	ষিম	: উৰহী।
মেত হালাম	: জন্মৰ দিনত পতা এক অনুষ্ঠান।	সিনদুৱাৰ	: লোককথাত উল্লেখ থকা সুৰংগ পথ।
মণুৱা	: মণ্ডপ।	সাসাংবেদা	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।
মেৰম গুডঢ়ী	: ছাগলীৰ গড়াল।	সিৰিএ	: গীত
মেচি	: টুল।	সাসাং সুনুম দং	: দ'ৰা কইনাক তেল হালধী লগোৱাৰ সময়ত গোৱা গীত।
মঞ্জন	: মধ্যাহ্ন ভোজন।		
মকৰ কেণ্ডা	: কেন্দু।		
মুংগা ছাল	: ছজিনা গছৰ ছাল।		
মাতকম ল'ৰে	: মছৰা।		
মাঞ্চক বাহেত	: মান কচু।		
মুঠা	: কেএগ বন।		
বংগো ৰুজি বঙ্গ	: অপকাৰী দেৱতা।		
বাৰাণিক	: কবিৰাজ।		

সহৰায়	: বছৰেকীয়া উৎসৱ।		বাসস্থান।
সিধু	: ১৮৫৫ চনত সংঘটিত চাওঁতাল বিদ্ৰোহৰ মূল নেতা।	হুমটী	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।
সিএও সাদম	: ঘোঁৰা ৰূপী দেৱতা।	হাঁস-হাঁসিল	: লোককথা অনুসৰি ভগৱানে সৃষ্টি কৰা প্ৰথম স্থলচৰ প্ৰাণী।
সিৰোম	: দুৰৰি।		
সগুন	: ভাল লক্ষ্যণ।		
সুনুম পিঠা	: চাউল গুড়িৰে বনোৱা এবিধ পিঠা।	হাঁৰিয়াড় চিম	: কঠিয়া তলিত ধান গঁজালি ওলোৱাৰ সময়ত অনুষ্ঠিত উৎসৱ।
সেন্দুৰ খাঁণ্ডি	: বিয়াৰ বাবে হালধী পানীত দুৱাই হালধীয়া কৰা বিশেষ ধৰণৰ বস্ত্ৰ।	হাকো কাটকৌম হিলৌক	: মাছ, কেঁকোৰা ৰান্ধি খোৱা দিন।
সহৰায়	: এক প্ৰকাৰৰ নৃত্য আৰু গীতৰ নাম।	হৰক বাণ্ডি	: কইনাক নতুন কাপোৰ প্ৰদান।
সীমা বঙ্গা	: অপকাৰী দেৱতা।	হৰক চিখনী পৰ্ব	: আঙুঠি পিন্ধোৱা।
সাগৰ	: গৰু গাড়ী।	হুণ্ডি জালি	: এবিধ মাছ মৰা জাল।
হৰকবান্দি	: গীত নগোৱা কৈ নচা এক প্ৰকাৰৰ নৃত্যৰ নাম।	হাপ্ৰামক' বঙ্গা	: পূৰ্ব পুৰুষৰ দেৱতা। (উপকাৰী)
হাঁণ্ডি	: চাউলৰ পৰা প্ৰস্তুত কৰা মদ।	হাটাক'	: কুলা।
হিহিড়ী পিপিড়ী	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ বাসস্থান।	হোড়েক'	: অসমীয়া প্ৰতি শব্দ বিচাৰি পোৱা নগ'ল।
হাৰাতা	: লোককথাত উল্লেখ থকা পূৰ্বৰ	হাট ৰাহেত	: দুধ কুৰি।
		হালিম জান	: হালিম শাক।
